

ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΙΚΗ ΛΕΣΧΗ ΛΕΜΕΣΟΥ

ΠΡΟΒΟΛΕΣ ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ 2016 – ΣΙΝΕΜΑ ΡΙΟ 3, 8.15 Μ.Μ.

ΔΕΥΤΕΡΑ 11/1/2016
ΑΝΩΤΕΡΑ ΒΙΑ – FORCE MAJEURE

Βραβευμένη Σουηδική ταινία του Ruben Ostlund. Απέσπασε το βραβείο «Ένα κάποιο βλέμμα» του Φεστιβάλ Κανών. Υποψήφια για Χρυσή Σφαίρα και Όσκαρ Καλύτερης Ξενόγλωσσης Ταινίας. Ένα τυχαίο περιστατικό που συμβαίνει στην διάρκεια των χειμερινών διακοπών μιας μεγαλοαστικής οικογένειας, θα αποτελέσει την αφορμή για να κλονιστούν τα θεμέλιά της.

Μια τετραμελής σουηδική οικογένεια που κάνει διακοπές για σκι στις γαλλικές Άλπεις απειλείται από μια χιονοστιβάδα που σπέρνει τον πανικό. Αντιδρώντας ενστικτωδώς, η μητέρα προσπαθεί να σώσει τα παιδιά, ενώ ο πατέρας τρέχει μακριά φοβισμένος. Αυτό το παρολίγον τραγικό περιστατικό θα σταθεί αφορμή ώστε οι δύο γονείς να φανερώσουν τις αμφιβολίες για την φαινομενικά άρτια και ασφαλή οικογενειακή ζωή και η αιτία να επιδοθούν σε μία σειρά από σχεδόν κωμικοτραγικές πράξεις, αρνούμενοι να επιλύσουν μία ασήμαντη κατά τα άλλα διαφορά με έναν απλό και ξεκάθαρο τρόπο. Ο φόβος της άρνησης και της αποστροφής, της έκθεσης στα μάτια εαυτών και αλλήλων, του κοινωνικού στιγματισμού και της έκφρασης των απωθημένων, θα οδηγήσει δύο ενήλικες σε μία λεκτική σύγκρουση με πρωταγωνιστή το φέμα και συμπεριφορές που θα τραυματίσουν την προσωπική τους αξιοπρέπεια και την οικογενειακή γαλήνη.

«Ο χαρισματικός Σουηδός Ρούμπεν Έσλουντ μετατρέπει με μαεστρία ένα απλό γεγονός σε μια απολαυστική μελέτη χαρακτήρων, αποδομώντας τον θεσμό της οικογένειας και ξεγυμνώνοντας τις διαπροσωπικές σχέσεις από την υποκρισία και τις αυταπάτες. Τα στερεότυπα που διατηρούνται στους αιώνες για τον ρόλο του άντρα στην κοινωνία έρχονται αντιμέτωπα με τις ενστικτώδεις αντιδράσεις, ενώ οι εύθραυστες οικογενειακές σχέσεις και η πατριарχική δομή μιας οικογένειας μπαίνουν στο μικροσκόπιο, με τις εξελίξεις να παίρνουν διαστάσεις...«ελεγχόμενης» χιονοστιβάδας. Το ειδυλλιακό τουριστικό θέρετρο των Γαλλικών Άλπεων που βρίσκεται στο φόντο ενισχύει την ειρωνική διάθεση του δημιουργού, που ισορροπεί αριστοτεχνικά ανάμεσα στον κυνισμό και το συναίσθημα, την παρωδία και το δράμα».

«Εξαιρετικά ενδιαφέρουσα κι ευφυής ως προς την σύλληψη κι εκτέλεσή της η ταινία, θα μπορούσε να αποτελεί ένα case-study για οικογενειακούς συμβούλους, ενώ την ίδια στιγμή, απευθυνόμενο στον θεατή, καταφέρνει να προβληματίσει, να διασκεδάσει και να ιντριγκάρει, στρέφοντας την χιονοστιβάδα πάνω του, σε μια προσπάθεια να τον φέρει αντιμέτωπο με το υποσυνείδητό του και τις βαθύτερες σκέψεις του».

Ηθοποιοί: Johannes Kuhnke, Lisa Loven Kongsli, Clara Wettergren κ.ά. **Παραγωγή:** 2014. **Γλώσσα:** Σουηδική. **Διάρκεια:** 120΄

Ο ΑΘΩΟΣ – L' INNOCENTE

Το κύκνειο άσμα του Λουκίνο Βισκόντι. Η λάμψη και η παρακμή της ιταλικής αριστοκρατίας του 19^{ου} αιώνα σ' αυτό το κλασικό αριστούργημα, που ολοκλήρωσε την πορεία ενός από τους μεγαλύτερους δημιουργούς στην ιστορία του κινηματογράφου. Βασισμένο στο ομότιτλο μυθιστόρημα του Γκαμπριέλ Ντ' Ανούτσιο.

Ρώμη 1891. Ο Τούλιο Χέρμιλ και η σύζυγός του, Τζουλιάννα, διατηρούν από καιρό εντελώς τυπικές σχέσεις. Κι ενώ η Τζουλιάννα φαίνεται να δέχεται παθητικά την σχέση του συζύγου της με την κόμισσα Τερέζα Ράφο, στην διάρκεια μιας απουσίας του Τούλιο, γνωρίζει τον συγγραφέα Φιλίππο Ντ' Αρμπόριο και γίνεται ερωμένη του. Όταν ο σύζυγός της επιστρέφει, η Τζουλιάννα μετακομίζει στην έπαυλη της πεθεράς της. Τώρα, βλέποντας ότι τον εγκαταλείπει, ο Τούλιο αισθάνεται εκ νέου γοητευμένος και της προτείνει να ξαναρχίσουν μαζί μια νέα ζωή...

«Το σενάριο παραμένει πιστό στην νουβέλα, αλλά μετατοπίζει το κέντρο βάρους της, από το κοινωνικό σκάνδαλο, στο οποίο εκείνη εστιάζει, στο ψυχογράφημα των τριών ηρώων, μέσω του οποίου επιτυγχάνει να αποδώσει ένα αρχέτυπο της αέναης μάχης των δύο φύλων. Ίσως είναι η μόνη ταινία που έχει περιγράψει με τόσο μεγάλη λεπτότητα, σαφήνεια, ευστοχία, αλλά και με ακόμα πιο εντυπωσιακή ψυχραιμία, την αντιπαράθεση του ανδρικού με τον γυναικείο σωβινισμό. Το γεγονός αυτό, την κάνει διαχρονική. Αν συγχρόνως λάβουμε υπόψη, ότι γυρίστηκε το 1976, δηλαδή σε μία εποχή που το φεμινιστικό κίνημα είχε ολοκληρώσει το πρώτο του γενναίο «ξέσπασμα» στην εποχή της σεξουαλικής επανάστασης, καταλαβαίνουμε ότι πρόκειται και για μια ταινία ιστορικής σημασίας, όσον αφορά τις κοινωνικές της προεκτάσεις, τους θαρραλέους συμβολισμούς και τις «παραβολές» της. Ο Βισκόντι μοιάζει να επιχειρεί (με απόλυτη επιτυχία) μίαν ανασκόπηση και την συνεπερχόμενη γενίκευση, που αφορά στο «γνώθι σ' αυτόν», του καθενός από τα δύο φύλα, σε μια εποχή, που η φεμινιστική έκρηξη είχε ολοκληρώσει την στιβαρή θεμελίωση της ιδέας της ισότητας των δύο φύλων, στην δυτική κοινωνία. Οι διάλογοι των ηρώων είναι μεστοί και αποφθεγματικοί, χωρίς να είναι πομπώδεις. Λένε πολύ ξεκάθαρα και με μέτρο όσα θέλουν να πουν. Αυτοαναλύονται, μιλούν ουσιαστικά και εμπειριστατωμένα. Τελικά, καταλήγουν στο ότι κατανοούν (με απογοήτευση βέβαια), πως οι μεν άνδρες, δεν θεωρούν τις γυναίκες ίσες τους, οι δε γυναίκες δεν συγχωρούν ποτέ τον άνδρα που τις εγκαταλείπει, όσο κι αν εκείνος πιστεύει ότι έχει κάθε δικαίωμα να το κάνει, επειδή «έτσι είναι η φύση του».

Ηθοποιοί: Τζιανκάρλο Τζανίνι, Λάουρα Αντονέλι, Τζένιφερ Ο' Νιλ, Ρίτα Μορέλι, Μάσιμο Τζιρότι, Μαρκ Πορέλ κ.ά. **Παραγωγή:** 1976. **Γλώσσα:** Ιταλική. **Διάρκεια:** 123'

ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΙΑ ΤΩΝ ΑΙΣΘΗΣΕΩΝ – AI NO CORRIDA

Μετά την «Αυτοκρατορία του πάθους», που προβλήθηκε τον Νοέμβριο, η Κινηματογραφική Λέσχη Λεμεσού προβάλλει και το πρώτο μέρος της περίφημης διλογίας του Ναγκίσα Όσιμα πάνω στα θέματα του έρωτα, του πάθους και του θανάτου, την περίφημη «Αυτοκρατορία των αισθήσεων», που εξακολουθεί μέχρι σήμερα να θεωρείται ως μια από τις τολμηρότερες ταινίες στην ιστορία του κινηματογράφου. Βραβείο Sutherland, Βραβεία Βρετανικού Ινστιτούτου Κινηματογράφου 1976. Ειδικό Βραβείο Επιτροπής, Διεθνές Φεστιβάλ Κινηματογράφου Σικάγο 1976. Βραβείο Καλύτερης Ανδρικής Ερμηνείας (Ταστούγια Φούτζι), Βραβεία Hochi 1976.

Η ιστορία περιστρέφεται γύρω από την παθιασμένη ερωτική σχέση της Σάντα Άμπε, πρώην πόρνης και νυν υπηρέτριας ενός ξενώνα, και του εργοδότη της, Κιτσίσσο Ίσιντα. Καθώς οι ερωτικές εμπειρίες του ζευγαριού γίνονται εντονότερες, το πάθος μετατρέπεται σε εμμονή και το ζευγάρι απομονώνεται στον δικό του μικρόκοσμο. Η Σάντα γίνεται όλο και πιο κτητική και εκείνος όλο και πιο πρόθυμος να την ικανοποιήσει. Έτσι, πειραματίζονται με επικίνδυνα ερωτικά παιχνίδια, τα οποία τελικά θα τους οδηγήσουν σ' ένα βίαιο τέλος ως πράξη υπέρτατης ικανοποίησης.

Βασισμένη σε ένα πραγματικό γεγονός που συγκλόνισε την ιαπωνική κοινωνία την δεκαετία του 1930, η ταινία του Ναγκίσα Όσιμα παραμένει ακόμα και σήμερα εξαιρετικά πρωτότυπη και αντισυμβατική. Αποσπώντας διθυραμβικές κριτικές, αλλά και θύελλα αντιδράσεων διεθνώς, το δημιούργημα του Όσιμα εξερευνά ρεαλιστικά και άφοβα την δύναμη και τα όρια της ερωτικής επιθυμίας.

Η αυστηρή λογοκρισία της Ιαπωνίας, δεν επέτρεπε στον σκηνοθέτη να κάνει την ταινία όπως την είχε οραματιστεί. Προκειμένου να ξεπεραστεί αυτό το εμπόδιο, η ταινία καταχωρήθηκε επισήμως ως παραγωγή γαλλικής εταιρίας, και το υλικό στάλθηκε στην Γαλλία για επεξεργασία και μοντάρισμα. Αξίζει να σημειωθεί ότι μέχρι και σήμερα, *Η Αυτοκρατορία των Αισθήσεων* δεν έχει προβληθεί ποτέ χωρίς λογοκρισία στην Ιαπωνία.

Ηθοποιοί: Τατσούγια Φούτζι, Έικο Ματσούντα, Αόι Νακαζίμα, Γιασούκο Ματσούι κ.ά. **Παραγωγή:** 1976. **Γλώσσα:** Ιαπωνική. **Διάρκεια:** 109΄